

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 02-12-2019	u.	
Prilog	<u>Neposredno</u>	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/19-01/721		
Ur. broj: 38301/19-9		

Poslovni broj: UsII-484/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja BETAMED d.o.o., Zagreb, Ksaver 120, zastupan po opunomoćeniku Jasni Matičević, odvjetnici iz Zagreba, Horvaćanska 168, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Zavoda za javno zdravstvo Osječko-baranjske županije, Osijek, Drinska 8, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 16. listopada 2019.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-01/721, urbroj: 354-01/19-6 od 30. kolovoza 2019.

II. Poništava se Odluka o poništenju javnog naručitelja Zavoda za javno zdravstvo Osječko-baranjske županije, klasa: 406-09/18-01/34, urbroj: 381-18-17 od 23. srpnja 2019.

III. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana od dana primitka ove presude naknadi tužitelju troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

IV. Nalaže se naručitelju da u roku od 8 dana od dana primitka ove presude naknadi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.781,25 kn.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika od 30. kolovoza 2019., pod točkom I. izreke odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke javnog naručitelja – odluke o poništenju, klasa: 406-09/18-01/34, urbroj: 381-18-17 od 23. srpnja 2019. Pod točkom II. izreke tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadom troškova žalbenog postupka.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženika uložio tužbu u kojoj u bitnom navodi da je u predmetnom postupku javne nabave, naručitelj osporenom odlukom o poništenju koja je bila predmet odlučivanja tuženika pod točkom 1. izreke poništio odluku o odabiru od 30. siječnja 2019., donesenu u istom postupku nabave, koja odluka je već prethodno pravomoćno poništena presudom ovog Suda, poslovnog broja: UsII-228/19 od 22. svibnja 2019., pa je odluka naručitelja donesena protivno načelu presuđene stvari kao jednom od osnovnih načela svih upravnih i sudskih postupaka pa je tuženik već iz tog razloga podržavanjem takve odluke na snazi, počinio bitnu povredu pravila postupka. Nadalje, naručitelj se u svojoj odluci poziva na odredbu članka 298. stavak 1. točka 2. Zakona o javnoj nabavi, koja predviđa razloge iz kojih bi naručitelju bilo dopušteno poništiti odluku o odabiru, međutim, niti u izreci niti u obrazloženju odluke koja je bila predmet odlučivanja tuženika ne navodi se bilo koja

konkretna okolnost koja bi predstavljala takav razlog, pa odluka o poništenju o kojoj je tuženik odlučivao uopće nije obrazložena protivno odredbi članka 98. stavak 5. ZUP-a. Neovisno o svemu navedenom naručiteljeva odluka upućivala bi na zaključak kako činjenicu da je citiranom presudom Visokog upravnog suda poništena njegova odluka o odabiru smatra okolnošću iz članka 298. stavak 1. točka 2. Zakona o javnoj nabavi i razlogom za poništenje postupka javne nabave. Dakle, u konkretnom slučaju je oglašena nezakonitom i poništena odluka o odabiru, pa je time postupak vraćen u fazu ponovnog pregleda ocjene ponuda i donošenja nove odluke o odabiru, pa obzirom da ranije faze postupka nabave nisu utvrđene nezakonitima, niti to proizlazi iz shvaćanja zauzetog u obrazloženju citirane presude, nejasno je iz kojeg razloga naručitelj smatra potrebnim provesti novi postupak nabave tim više što poništenje odluke o odabiru ne predstavlja nikakvu činjenicu niti okolnost koja bi dovela do drugačije dokumentacije o nabavi. Tuženik jedino uporište za svoju odluku nalazi u činjenici da je ugovor o nabavi sklopljen temeljem poništene odluke naručitelja djelomično izvršen, pa da bi za preostali dio isporuke bio izmijenjen (umanjen) opseg predmeta nabave i sama ponuda ponuditelja pri čemu u cijelosti zanemaruje dokumentaciju o nabavi u ovom postupku i činjenicu da se naručitelj nije niti na koji način obvezao od ponuditelja naručiti bilo koju unaprijed određenu količinu robe koja je predmet nabave, ukazuje na relevantnu odredbu dokumentacije „...2. i količina predmeta nabave“. Smatra da nije bilo nikakve prepreke da naručitelj temeljem predmetne dokumentacije o nabavi i odabiru jedne od već dostavljenih ponuda o sklapanju ugovora o nabavi naruči bilo koju količinu predmeta nabave pa i da na taj način uzme u obzir manje količine isporučene temeljem nezakonito sklopljenog i raskinutog ugovora o nabavi. Predlaže Sudu, nakon provedenog dokaznog postupka tužbu uvažiti te presudom poništiti rješenje tuženika od 30. kolovoza 2019., usvojiti žalbu tužitelja na Odluku o poništenju od 23. srpnja 2019., naručitelja Zavoda za javno zdravstvo Osječko-baranjske županije, Osijek, u postupku objavljenom u elektroničkom oglasniku Javne nabave RH, br. objave: 2018/S OF2-0035020, za nabavu „dijagnostičkih testova za mikrobiologiju – grupe“, za grupu 3: IGRA-dijagnostički test za TBC, evidencijski br. nabave: JN-02/19, MV te podredno poništiti rješenje tuženika i predmet vratiti na ponovni postupak tuženiku uz obvezu tuženika naknaditi tužitelju trošak postupka za sastav tužbe uz pripadajući PDV od 6.250,00 kn.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbenom zahtjevu tužitelja predlažući isti odbiti kao neosnovan, kako tužitelj u tužbi ponavlja navode koje je u žalbenom postupku kod tuženika već iznosio, o kojima se tuženik u obrazloženju osporenog rješenja već očitovao, poradi nepotrebnog ponavljanja upućuje na obrazloženje osporenog rješenja kao sastavnog dijela odgovora na tužbu. Neosnovan je navod tužitelja da naručitelj nigdje nije naveo bilo koju konkretnu okolnost koja bi predstavljala razlog za poništenje, jer je naručitelj u svojoj Odluci o poništenju jasno naveo da je ugovor u međuvremenu djelomično izvršen te da je za izvršenje preostalog dijela predmeta nabave potrebno provesti novi postupak javne nabave. Neosnovan je navod tužitelja da je presudom suda od 22. svibnja 2019. (UsII-228/19) postupak javne nabave vraćen u fazu ponovnog pregleda i ocjene ponuda i donošenja nove odluke o odabiru. Naime, postupak javne nabave, nakon pregleda i ocjena ponuda ne završava/ne mora završiti isključivo donošenjem odluke o odabiru stoga što postupak javne nabave može završiti i donošenjem odluke o poništenju postupka javne nabave u skladu s člankom 311. stavak 2. Zakona, pa je neosnovan navod da je predmetni postupak javne nabave uslijed navedene presude trebao završiti donošenjem odluke o odabiru. Pravo naručitelja da poništi postupak javne nabave propisano je člankom 298. Zakona o javnoj nabavi, a u žalbenom postupku je tuženik utvrdio činjenice pravno relevantne za primjenu navedene odredbe Zakona i utvrdio da su u konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke za

poništenje postupka javne nabave. Činjenica je da je predmet nabave u međuvremenu (od donošenja odluke o izboru pa do donošenja navedene presude suda) djelomično izvršen, a pravo javne nabave u tom slučaju propisuje obvezu provođenja novog postupka javne nabave, slijedom čega je tuženik ocijenio zakonitom naručiteljevu odluku o poništenju predmetnog postupka javne nabave. U konkretnom slučaju nije ispunjena niti jedna pretpostavka za primjenu odredbi Zakona o mogućoj izmjeni ugovora o javnoj nabavi tijekom njegova trajanja (članak 315. do 320.) bez potrebe za provođenjem novog postupka javne nabave, već je ispunjena upravo suprotna pretpostavka iz odredbe članka 314. stavak 2. i s tim u vezi članka 321. Zakona prema kojoj je naručitelj obavezan provesti novi postupak javne nabave ako je došlo do značajne izmjene ugovora o javnoj nabavi tijekom njegova trajanja, a to je u konkretnom slučaju eventualna potreba za zamjenom postojećeg ugovaratelja s novim ugovarateljem, koja zamjena (tj. potreba za zamjenom) predstavlja značajnu izmjenju ugovora o javnoj nabavi, u kom slučaju je naručitelj dužan provesti novi postupak javne nabave. Činjenica da je ugovor a time i predmet nabave u međuvremenu djelomično izvršen dovela je do toga da opseg predmeta nabave u preostalom dijelu više nije ni isti, pa se stoga ne može po postojećoj dokumentaciji o nabavi sklopiti novi ugovor, jer ugovor mora biti sklopljen i izvršen u skladu s dokumentacijom o nabavi i odabranom ponudom (članak 312. stavak 2 i članak 313 stavak 1. Zakona). U konkretnom slučaju s obzirom na fazu postupka do koje je predmetni postupak javne nabave došao, izmjena dokumentacije o nabavi kao niti ponuda više nije moguća pa je stoga potrebno provesti novi postupak javne nabave radi izvršenja preostalog dijela predmeta nabave na temelju nove dokumentacije o nabavi u kojoj će biti određen novi predmet nabave i na temelju novih ponuda koje će biti u skladu s novom dokumentacijom o nabavi. Sve to je moguće isključivo u novom postupku javne nabave, slijedom čega je tuženik u žalbenom postupku ocijenio da su ispunjene pretpostavke za poništenje postupka javne nabave pa je naručiteljevu odluku o poništenju postupka javne nabave ocijenio zakonitom. Tuženik ukazuje na presudu suda Europske unije u predmetu C-549/14 od 7. rujna 2016., koja je primjenjiva u konkretnom slučaju jer se i ovdje radi o smanjenju opsega predmeta nabave tj. ugovora o javnoj nabavi koji je djelomično izvršen. Prema navedenoj presudi smanjenje opsega predmeta nabave predstavlja bitnu izmjenju ugovora o javnoj nabavi u kom slučaju je za izvršenje preostalog dijela ugovora tj. predmeta nabave, potrebno provesti novi postupak javne nabave. Sud Europske unije ocjenjuje da izmjena elemenata ugovora koja se sastoji od smanjenja opsega predmeta tog ugovora može kao posljedicu imati da on postane dostupan većem broju gospodarskih subjekata, iz razloga što u mjeri u kojoj je prvotni opseg tog ugovora bio takav da su samo neki poduzetnici mogli podnijeti prijavu ili ponudu, smanjenje opsega tog ugovora može ga učiniti predmetom interesa i manjih poduzetnika. Načelno, bitna izmjena ugovora o javnoj nabavi nakon njegove dodjele ne može se obaviti dogovorom između naručitelja i ponuditelja, već se treba provesti novi postupak javne nabave koji se odnosi na tako izmijenjen ugovor. Neosnovanim smatra zahtjev tužitelja za naknadom spora.

Predlaže odbiti tužitelja s tužbenim zahtjevom, podredno usvajanje tužbenog zahtjeva i rješenje ove upravne stvari u skladu s odredbom članka 58. stavak 1. ZUS-a, te članka 434. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi.

Zainteresirani Zavod za javno zdravstvo Osječko-baranjske županije iznosi kronologiju i razloge za prijedlog donošenja Odluke o poništenju ističući da je po presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 21. lipnja 2019. (UsII-228/19) bez odgode postupio po istoj i raskinuo ugovor o isporuci dijagnostičkih testova za mikrobiologiju, dijagnostičke testove za TBC. Kako je tužitelj zastupan putem odvjetničkog ureda vršio pritisak da naručitelj automatizmom nakon presude suda sklopi ugovor s njegovo strankom,

naručitelj se konzultirao s Upravom za politiku javne nabave –Sektor za nadzor i stručnu pomoć, savjetnicima uprave za sustav javne nabave te savjetnicima TEB poslovnog savjetovanja d.o.o. kako bi pravilno postupio nakon presude. Netočan je navod tužitelja da odluka tuženika nije obrazložena u smislu članka 98. stavak 5. ZUP-a. Tuženik je u odluci o poništenju u točki 1. naveo da je poništio odluku o odabiru, međutim, u toj točki se poziva na odredbu iz članka 298. Zakona, kao što se poziva i u točki 3. izreke u kojoj obrazlaže odluku o poništenju navodeći da će nakon izvršnosti odluke provesti novi postupak javne nabave za grupu 3. predmeta nabave. Ugovor je dijelom konzumiran/realiziran pa nije u pravu tužitelj kad navodi da bi u istom postupku javne nabave trebalo donijeti novu odluku o odabiru jer bi u tom slučaju moralo doći do izmjene ukupne cijene ponude, koja je zabranjena u skladu s odredbom članka 280. stavak 8. Zakona, a za preostali dio isporuke robe bio bi izmijenjen (umanjen) opseg predmeta nabave i sama ponuda ponuditelja pa bi došlo do povrede članka 312. stavak 2. Zakona koji određuje da ugovor o javnoj nabavi ili okvirni sporazum mora biti sklopljen u skladu s uvjetima određenim u dokumentaciji o nabavi i odabranom ponudom. Nadalje, kako je po sklopljenom ugovoru dio robe isporučen, za taj predmet nabave naručitelj više nema potrebu za istim opsegom, količinom robe, ne može niti donijeti novu odluku o odabiru u ovom postupku javne nabave jer bi se morao mijenjati opseg predmeta nabave, a posljedično i cijena ponude što je suprotno odredbama Zakona pa je stoga postupak javne nabave opravdano poništen. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan kao i odbiti zahtjev tužitelja za naknadom troškova.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Kao prvo treba reći da je osporeno rješenje tuženika od 30. kolovoza 2019. godine kao i odluka o poništenju javnog naručitelja – Zavoda za javno zdravstvo Osječko-baranjske županije, od 23. srpnja 2019., donesena u ponovnom postupku nakon donošenja presude ovog Suda, poslovnog broja: UsII-228/19-7 od 22. svibnja 2019., kojom je ovaj Sud poništio ranije doneseno rješenje tuženika u istoj upravnoj stvari od 14. ožujka 2019., Odluku o odabiru javnog naručitelja od 30. siječnja 2019., uz obrazloženje da je u ranije provedenom postupku odabira javnog ponuditelja došlo do povrede odredbe članka 280. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16., dalje: ZJN) budući se odabrani ponuditelj (Medical Intertrade d.o.o. Sveta Nedjelja) nije striktno pridržavao propisane i tražene dokumentacije iz točke 3.2.2.1. DON-e jer nije dostavio popis javnih isporuka za svaku pojedinu isporuku za traženo razdoblje već je dostavio isporuke za vremenska razdoblja: „od-do“, a navedenom točkom DON naručitelj propisao i tražio: 1. popis glavnih isporuka izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini, kojim ponuditelj dokazuje da je uredno izvršio isporuke iste ili slične robe kao predmet nabave, minimalno u visini procijenjene vrijednosti nabave za predmet za koji podnosi ponudu. Nadalje, odluke su poništene i poradi povrede točke 14. DON-i. Ovaj Sud upućuje na obrazloženje citirane presude i razloge poništenja odluka tuženika i naručitelja.

Postupajući u ponovnom postupku, javni naručitelj donosi Odluku o poništenju za javnu nabavu „dijagnostički testovi za mikrobiologiju-grupe“: igra-dijagnostički testovi za TBC ev.br. nabave: JN-02/19, pozivom na odredbu članka 298. stavak 1. točka 2. i članka 298. stavak 2. ZJN i poništava odluku o odabiru, klasa: 406-09/18-01/34, urbroj: 378-18-9 od 30. siječnja 2019. (koju odluku je ovaj Sud već poništio u citiranoj presudi, poslovnog broja: UsII-228/19-7 pod točkom II. izreke presude). Kao razlog za donošenje navedene odluke naručitelj navodi presudu ovog Suda, gornjeg poslovnog broja, UsII-228/19 koju je zaprimio 21. lipnja 2019., ističući da je postupio temeljem članka 322. stavak 4. ZJN te bez odgode postupio po toj presudi i raskinuo ugovor o isporuci dijagnostičkih testova za mikrobiologiju JN-02/19, grupa 3-IGRA dijagnostički testovi za TBC.

Postupajući po žalbi tužitelja na naprijed citiranu odluku naručitelja od 23. srpnja 2019., tuženik potvrđuje istu (odnosno odbija žalbu tužitelja) ocjenjujući da je naručitelj pravilno postupio kada je poništio postupak javne nabave za grupu 3. predmeta nabave uz obrazloženje da je naručitelj presudu suda zaprimio nakon početka izvršenja ugovora koji da je realiziran u dijelu od 31,29% od ugovorene vrijednosti pa da stoga i obzirom na činjenicu da je dio robe isporučen, tj. dio ugovora izvršen, pa se ne može donijeti nova odluka o odabiru jer bi u tom slučaju moralo doći do izmjene ukupne cijene ponude koja je zabranjena odredbom članka 280. stavak 8. ZJN. Smatra da bi za preostali dio isporuke robe bio izmijenjen (umanjen) opseg predmeta nabave i sama ponuda ponuditelja pa bi došlo do povrede članka 312. stavak 2. ZJN. Navodi da s obzirom na činjenicu da je po sklopljenom ugovoru dio robe isporučen, za taj predmet nabave naručitelj više nema potrebu za istim opsegom, količinom robe, pa ne može niti donijeti novu odluku o odabiru u ovom postupku javne nabave jer bi se morao mijenjati opseg predmeta nabave, a posljedično i cijene ponuda što je suprotno odredbama zakona.

Međutim, ovaj Sud nalazi nezakonitim kako rješenje tuženika tako i odluku naručitelja. Naime, naručitelj prema ocjeni ovog Suda, nije mogao u ponovnom postupku donijeti osporavanu odluku o poništenju od 23. srpnja 2019., to posebno ne pozivom na odredbu članka 298. stavak 1. točka 2. i članka 298. stavak 2. ZJN navodeći kao razlog upravo presudu ovog Suda, poslovnog broja: UsII-228/19. Naime, ovaj Sud je uz to citiranom presudom već poništio prethodnu Odluku javnog naručitelja o odabiru.

Odredbom članka 298. ZJN na koju se poziva naručitelj propisano je da je javni naručitelj obvezan poništiti postupak javne nabave između ostalog i ako postanu poznate okolnosti i zbog kojih bi došlo do sadržajno bitno drukčije obavijesti o nadmetanju ili dokumentacije o nabavi, da su bile poznate prije (stavak 1. točka 2.). Prema stavku 2. istog članka Zakona kao razlog za poništenje postupka javne nabave propisano je u slučaju postojanja razloga za poništenje postupka iz ovog članka, kada javni naručitelj poništava postupak javne nabave za cjelokupan predmet nabave ili kada se ti razlozi odnose na pojedinu grupu predmeta nabave, ako je bilo dopušteno takvo podnošenje ponuda, javni naručitelj poništava postupak javne nabave za tu grupu.

Imajući u vidu naprijed citiranu odredbu članka 298. ZJN, ovaj Sud nalazi da u konkretnom slučaju nije moguće istu odredbu primijeniti jer ovdje ne postoje okolnosti zbog kojih bi došlo do sadržajno bitno drukčije obavijesti o nadmetanju ili dokumentacije o nabavi, da su te okolnosti bile poznate prije, s obzirom da presuda ovog Suda, poslovni broj: UsII-228/19 to svakako nije. Stoga je naručitelj u postupku nakon citirane presude upravo suprotno trebao postupiti i ponovno provesti postupak javne nabave za navedenu grupu 3: IGRA-dijagnostički testovi za TBC uvažavajući primjedbe ovog Suda iznesene u obrazloženju citirane presude. To stoga što se nakon donošenja presude ovog Suda kojom je poništena odluka tuženika ali i odluka javnog naručitelja o odabiru od 30. siječnja 2019., postupak vraća u stanje koje je postojalo prije donošenja odluke o odabiru od navedenog datuma. Činjenica da je presuda suda od strane naručitelja zaprimljena nakon početka izvršenja ugovora, odnosno da je ugovor o isporuci dijagnostičkih testova za mikrobiologiju, navedenu grupu realiziran u dijelu od 31,29% od ugovorene vrijednosti, na koje činjenice se poziva tuženik u obrazloženju svog rješenja također nisu razlog za poništenje javne nabave za navedenu grupu niti bi u tom slučaju došlo do povrede odredbe članka 312. stavak 2. istog Zakona. Stoga su osnovani prigovori tužitelja koje ističe u tužbi da je naručitelj temeljem već postojeće dokumentacije o javnoj nabavi mogao izvršiti i trebao odabir jedne od već dostavljenih ponuda uvažavajući pravno shvaćanje Suda izraženo u presudi poslovnog broja UsII-228/19.

Upravo suprotno tvrdnji naručitelja, u konkretnom slučaju se ne radi o okolnostima iz odredbe članka 298. stavak 1. točka 2. ZJN-i. Naime, u ponovnom postupku naručitelj je ovlašten nakon pregleda i ocjene pristiglih i valjanih ponuda donijeti neku od odluka kojom se postupak javne nabave okončava, bilo da donese odluku o odabiru ili pak odluku o poništenju postupka javne nabave budući je jedna od zakonom propisanih mogućnosti i poništenje postupka javne nabave. Međutim, razlozi poništenja postupka javne nabave su izričito propisani odredbom članka 298. navedenog Zakona, a ovaj Sud ne nalazi postojanje razloga za poništenje odluke o poništenju postupka javne nabave iz citirane odredbe Zakona na koju se poziva naručitelj. Pod citiranu odredbu Zakona ne može se podvesti donošenje presude ovog Suda niti okolnost da je već izvršen dio radova po ugovoru o javnoj nabavi.

Suprotno tvrdnji tuženika, naručitelj poništenje odluke u konkretnom slučaju nije mogao crpiti pozivom na odredbu članka 298. ZJN-i, niti iz razloga propisanih odredbom članka 312. i članka 314. istog Zakona, koje se odnose na izmjene ugovora o javnoj nabavi (značajne izmjene ugovora tijekom trajanja) niti primjenom presude Suda Europske unije (predmet C-549/14) koja se također odnosi na ugovor o javnoj nabavi. Međutim, potrebno je dakle provesti postupak javne nabave, odnosno ponovni pregled i ocjenu pristiglih ponuda i u skladu s već propisanom DON-i u skladu s predmetom nabave i brojem objave te potom donijeti novu na zakonu osnovanu odluku.

Budući je odlukom tuženika potvrđena zakonitost odluke naručitelja, to je obzirom na naprijed navedeno Sud ocijenio nezakonitim rješenje tuženika i odluku naručitelja, pa je pozivom na odredbu članka 58. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), poništio kako rješenje tuženika tako i odluku naručitelja.

Odluka o visini troškova utemeljena je na odredbi članka 79. stavak 2. i 4. ZUS-a, pa budući je tužitelj uspio s tužbom u upravnom sporu, pripada trošak sastava tužbe u iznosu od 2.500,00 kn, uz pripadajući PDV od 25% ili 625,00 kn, što ukupno iznosi 3.125,00 kn (sukladno Tbr. 23. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, Narodne novine, broj 142/12, 103/14. i 107/15.) na teret tuženika. Kako je tužitelj uspio sa žalbom priznat je i trošak žalbenog postupka u iznosu od po 5.000,00 kn (za naknadu žalbenog postupka), sastav žalbe 625,00 kn uz pripadajući PDV od 156,25 kn, ili ukupno 5.781,25 kn, na teret naručitelja u smislu članka 431. ZJN.

U odnosu na preostali zatraženi trošak tužitelja u tužbi od 3.125,00 kn, tužitelj je odbijen iz razloga jer je vrijednost predmeta spora u konkretnom slučaju neprocjenjiva (članak 79. stavak 2. ZUS-a i članak 3. stavak 3. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javna nabave – N.N. br. 18/13., 127/13. i 74/14.). Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 23. listopada 2019., budući je navedeni podnesak dostavljen nakon donošenja odluke ovog Suda.

U Zagrebu, 16. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik

Tanja Nemčić